

Dainora Šankūnaitė 1b

Rasinielis

„Ač, ne taip žmones gyvena!“

Žmonės ne taip gyvena, nes neverkinia pagrindinius žmogaus savybių: darbštumo, tarpuvimo ir supratimo, gražaus bendradarbiavimo. Žmonės dažnai išlaikyti, pasemti vienas kita, supasti, ptaoti.

Taip pat moteris turi būti vertinama nėoseiemos, giriama iš geriausias jos auklėtės, duktės. Tėvai privalo leisti vaikams pasiminkti savo gyvenimo keliai. ir būti patiemus savo likimo keltiniams. Žmonės blogi gyvena, nes yra savanaudžiai materialistai, degtotai.

Tėvai turi būti savo vaikams pabrėžti savo gyvenimo keliai. ~~Vip~~ nepadale Virginiją ir Driežus, seiuos, kurios per prievertą suprūgo Joną ir Katerę siekdami kitos žemės, gr. fo turtą. Jaunilis per pirstybas tik žiovavo, jam nerupėjo Katerė. Ji taip pat nesidėjantį sužinojuni, kad kuris dešinė už Joną. Jie abu teko į kelią.

Žmonės nesistengia draugiskai bendradurti. ~~Vip~~ st. Katerė Virginiją naujore bus sudilta labai nedraugiaška.

Seni peihe jas auizis sakydama, kad kai Jauha
likistytį vežę, Katrė jau pemeneklė bws, nureikia jz
sakydama, kad dokele ne ji audi, o audėja.
Vinris

Seeus ^{Vingis} taip pat meukino, saki, had Katie's
passenger māia, o Yonas budy & daughter
gaves ^{nes} tai vyras iš skuoneus it iš liemaus.

Zmonės neverčia darbų kūmo. Vingiai neverčia
to, kad Kastė nuo pat ankstesnės yro, atsklelusi,
visko suvartinusi suoną visiems valgyti. Kaltino
jos, kad Jonas Singus pandare. Senė, Kastei
bedirbant, net neįtrenčiai pietę. Per pietus par-
trodėjus vilteliui, meninteliai iš Vingių marši į eime
skubėti vėžli sieng. ...?

Kotenis lieknėjoje šeimoje kuri bukė vertinama
ir gerbiama. Virginijus šeimoje tai negaliijo; nei
senė Ningienė, nei Katalė doja šeimoje nebuvo
gerbiama, jas buvo tiesiog šeimininkės, besitępinančios
vyras, heiniems tais visiškai nenyra. Virginis buvo
žiaurus despotas, kuris lik jraukinedavo Katrėi
ir Ningienei: „Ko jūs nerikeliai! At veliuos jus apstojo
taijų ilgai liomysti“, „Kai aš jus išsiu perki vienus
suo kvasto, tai išliundžiu“ esate...”³⁴, Manči,

Tuoj gausi i daukis!" "Tylek, na!" "Tuojaus gausi ^{st/K}
i daukis?" ...? P(st₂)

Zmonės turi pasiekti vieną kito atitinkus
velaimei, suprasti, padėti. Kadangi sunigus, Vingis
ne resiviuose padėti vargšlei, neklause, kai
nė maldavo pahiresti jos deimis. Tačiau Vingis atskal-
binejo, sakiai, kad bijo užkeliuising iš solo, o
dar daip lyja. Jonas užsimainiškintas kepurę¹
išdroži pro deimis, jilido į dūbus ir knakė.

Nusimaiuaničios bobeles brandė relaimings moterų
sąlydomos, kad niskas bus geru. Taip abejingai
slaugydamu iš nerikiupindam Katz, Virginijos
išnaujė ją iš išo persaulio.

Nestymo panteispa baigt' reikia ne citata , o apibendrinimai.

„Ah, ne taip žmonės gyvena!

Zmonės ne taip gyvena, nes neverčia sūj vertiklius: darbikuos, karpes už supratimą, gražaus bendralinio. Zmonės turi išlaikyti, parankti vienos lėtį, supratit, patartit. Taip pat moteris turi būti vertinama už savo serimosi, gerbiamas jų atliktais darbais. Tevai pivalo būti valiamas pačiuose savo gyvenimo bėliai ir būti prablaus savo būklės baimėmis. Zmonės blogai gyvena, nes yra materialistai, sarausanteliai, devojai.

Tėvai levi leisti savo vaikams parimiboti savo gyvenimo kelyje, išrinkti savo atslogą jūsų. Taip nepedare! Virginis ir dėlėjų žemynas, kurio net nebūtume rankų ar jie var siužetis. Yenikis per pisičias tiki žiovant, o jau nėra ypač kaičiai. Ji vėl pat nendričiagą surūnosi, kad žmonės daiktui už jous. Ji abu surokioti be veiles.

Žmonės nesiskiria abanginių bendruomenei. Katie Vingay nurodo
buvo tebais netikėta labai nedanginti. Šeimai patiko, jos amžius, salydoma,
buvo labai žengti vertė, Katie jam priešnelyje buvo, amžinis
jog, salydoma, buvo dobelę ne ji anči, o andžios. Šeimai Vingys
jog taip pat menkino, sakė, buvo paragėlių maita. Visose šiuo
atitradęs naujas asmenys buvo būti sutinkas abanginių; kuri būti
pasidomėti, kad jis yra laukianas iš gertiškes.

Zonotrichia querula affilata darbo. Vingiai querulus to, had

Katė nuo pat ankstesio ryto atnokelė, nislaž satversčius rūmą
visiems valgyti. Kalkino ūg., laic. Jonas tingus parodė: ~~Už~~ Šeim
katėi bedibant, net neatsrež jai pietų. Per pietus parodėjim
liekin vienintelė tarp dvių kertė sieną. Bet jo darbiniavos
buo neįvertintas, jei buo palivota po likim. Manau, kodd tingiai latė
negorai pasidėge. Jei dvejų kaij pat stagių galėtisi sienos.

Moteris liečiuojas išėjus turi būti vertinama ir gerima.

Vingis išimėje tai negalido: nei seni Ningėnė, nei kaičio vėtrus
garlėtos, jos buo žėriog išiminičios, borižymaičios myras, kurie buo
abejingo. Vingis buo žiaurus degtas, buo žėriog buo tik jraukdantis kaičiai
ir Vingienei: „Ko jūs nenuhelioate! At veltias jūs apstojo tarp ilgas liūnyti!“
„Kai ožių jūs išimė perki viens mūs bruožo, tai sklidžiūgi eiti...“

Se viderem ^{intra} hanc electio gravata, nos inquieti, gestis

Zmonės kuri patenkūnė savas leidybinius atitinkančius užrašus, suprasti, padėti. Katrei sundegus, Virginijai nė varinėsčio padėti vargielės, neklasės, kai nė maldas pakoreisti jos Lėnas.